

ԽՄԲԱԳԻՐԱԿԱՆ

ԱՆՑՆՈՂ ՏԱՐԻՆ

Պատմության գիրկն անցավ 1963 թվականը, ողջ աշխարհի համար իրադարձություններով հարուստ մի տարի:

Այսանորի և հրաշափառ Ս. Ծննդյան տոների խորհուրդը, ժամանակի և կյանքի մեծ տոնը, մի անգամ ևս իր վրա է բևեռում քրիստոնեական աշխարհի ուշադրությունը, մեր խոհերն ու զգացմունքները:

Նոր տարի է: Հուկումով, լավատեսությամբ բաց ենք անում Գալիքի՝ նոր կյանքի, նոր հնարավորությունների դռները, մաղթելով, որ «ժամուց և ժամանակաց» Արարիչը, «զմիս ամս որ գալոց է, խաղաղութեամբ և պարագալց ամօք պահեսցէ»:

Վաղվա նկատմամբ վառ հույսի, անկոտուայ հավատի մեջ է, որ է՛լ ավելի է գեղեցկանում կյանքը և զգացվում է նրա վեհությունը, նպատակալացությունը, ժամանակի հավիտենականությունն ու բերկանքը:

Այն անգամ հրաժեշտ տալով անցնող տարվան և ողջունելով նորը, մարդիկ սիրելի սովորություն են դարձրել խորհրդածել ժամանակի և կյանքի մասին, որպեսի գալիք օրերը լինեն, թե՛ իրենց և թե՛ մարդու շրջապատի համար, բարիքներով լեցուն և օրինություններով բեղմնավոր օրեր:

«Տուր զիամար տնտեսութեան բռ» (Ղուկ. ԺԶ 2):

Անցնող ժամանակն ստիպում է մեզ անսալ մեր խոճմտանքի ծալին և պատասխանատվության խորունկ զգացումով խորհրդածել, հանրագումարի բերել մեր կյանքից խլված օրերի հաշիվը:

Նոր տարին բացվում է մեր նախածքի և գործունեության առաջ որպես նոր կյանքի, նոր

հնարավորությունների մատյան, և մեր գերագույն կոչումն է ժամանակի և կյանքի այդ մատյանը լցնել աստվածահաճո, ժողովրդանվեր, մարդասիրական ազնիվ գործերով և աշխատանքներով:

Սաղմոսերգուն, կյանքի իր սեփական փորձառությամբ, շնչում է մարդկային սովորական կյանքի վաղանցիկ բնույթը և փառաքանում է Աստուծու և ժամանակի հավիտենականությունը: Արդարն, մարդու կյանքի օրերը «ընդ առաւտու որպէս դաշարի վուարճասցին և ծաղկեսցին, ընդ երեկոյս թարշամեսցին, չորասցին և անկցին» (Սաղմ. ԺԹ 6—7):

Կարևորը, էականը ոչ թե ժամանակի փոփոխությունն է մարդու համար, այլ կյանքի և մարդու փոփոխությունը, զարգացումը, կատարելագործումը անփոփոխ և հավերժական ժամանակի մեջ:

«Ամենայն կեանք մեր անկայուն են, շարժական է և ոչ մնացական: Ո՛չ մեծութիւն, ո՛չ փառք, ո՛չ ուրախութիւն, ո՛չ հեշտութիւն և ո՛չ այլ ինչ, այլ ամենայն ինչ փոփոխի և գնայ որպէս հին տարին գնաց» (Գրիգոր Տաթևացի):

Նոր տարվա առաջին տոնը Քրիստոսի Ծննդյան տոնն է, որը մի տեսակ սրտագին կոչ է կամ ազդարարություն, ուղղված քրիստոնյա աշխարհին, հասկանալու համար, թե մարդիկ ի՞նչ կերպերով, ինչպիսի ներշնչումներով և ի՞նչ պարտականությունների կատարումով պիտի կարենան արժեքավորել իրենց կյանքն ու ժամանակը:

Ահա այսպիսի սրտագին խոհերով և զգացումներով, քրիստոնեական վառ հավատով է դիմավորում հայ ժողովուրդը նոր տարին թե՛ իր

Մայր Հայրենիքում Սովետական Հայաստանում և թէ՝ Սփյուռքի տարածքի վրա:

Անցնող տարին մեր հայրենիքի, մեր ժողովրդի և Հայ Եկեղեցու համար նորանոր հաջողություններով հարուստ տարի հանդիսացավ:

Ազգային-Եկեղեցական տեսակետից 1963 թվականը պատմական տարի հանդիսացավ մեր Եկեղեցական տարեգրության մեջ նրանով, որ Ամենայն Հայոց Գեհափառ Հայրապետը անձամբ իր օրինությունները և հայրենի աշխարհի ողջունը տարավ Լոնդոնի, Երուսաղեմի, Կահինի, Ալեքսանդրիայի և Հնդկաստանի մեջ ապրող իր պավակներին և վերահաստատեց մեր Եկեղեցական միությունը, հոկտեմբերի 26-ին, Երուսաղեմում, ողջագորվելով Մեծի Տանն Կիլիկիի Գեհափառ Խորեն Կաթողիկոսի հետ:

Ամենայն Հայոց Գեհափառ Հայրապետի արտասահման կատարած հովվապետական երրորդ ուղևորությունը մի անգամ ևս վերածվեց հայ հավատացալ ժողովրդի, Հայ Եկեղեցու միության անխպելի ցնծատոնի և հանդիսացավ մեր ժողովրդի սիրո և երախտագիտության վառ արտահայտությունը դեպի նրա անձնվեր և զոհաբերվող Հայրապետը և դեպի մեր վերածընված Մայր Հայրենիքը՝ Սովետական Հայաստան:

Անցնող տարին ապնիվ հպարտության զգացումներով լցրեց ճշմարտապես հայրենասեր յուրաքանչյուր հայ մարդու սիրությունը:

Հայ ժողովուրդը, իր հայրենի սրբազն հողի վրա, իր հայրենի պետականության ազատության հաղաղ պայմաններում, ստեղծագործ և շինարար աշխատանքի նորանոր հաջողություններով է դիմավորում իր նոր տարին, բառացիութեն հրաշքի հավասար վիթխարի փոփոխություններ արձանագրելով մշակույթի, արքսատի, գիտության, գրականության, ժողովրդական տնտեսության, լուսավորության, առողջապահության և զյուղատնտեսության բնագավառներում և հայ ժողովրդի հոգևոր և բարոյական նոր կյանքի կերտման ասպարեզում:

Նոր տարվա սեմին, պայծառ է մեր վերածընված համար հայրենիքի ներկան, էլ ավելի հուսալից, խոստումնալից է մեր ապագան, մեր լուսե գալիքը:

Անցնող տարին մասամբ արդարացրեց նաև համայն մարդկության հոկյուրը և եղավ, արդարն, պատմական մի ժամանակաշրջան, որի ընթացքում հետևողական և համառ շանքեր թափվեցին պետական ղեկավար գործիչների, քաղաքական, կրոնական տարբեր համոզմունքների տեր միլիոնավոր մարդկանց կողմից, մեղմելու միջազգային լարվածությունը, վերացնելու «սա-

ռը» պատերազմի հոգեբանությունը, փակելու նոր պատերազմի ճանապարհը, ամրապնդելու ժողովուրդների անվտանգությունը և բարելավելու պետական տարբեր սիստեմ ունեցող կառավարությունների փոխմարաբերությունները:

Մարդկության վերև, այս նոր ժամանակների հորիզոնի վրա, փայլում է արդեն հույսի աստղը, մոտ է առավոտը խաղաղության:

Անցնող տարում, օգոստոսի 5-ին, Մոսկվայում, Կրեմլի մեծ պալատում, Սովետական Միության, Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների և Մեծ Բրիտանիայի կառավարությունները ստորագրեցին մթնոլորտում, տիեզերական տարածության մեջ և ջրի տակ միջուկային փորձարկումների արգելման պայմանագիրը:

Միջուկային փորձարկումների արգելման Մոսկվայի պայմանագիրը անցնող տարվա միջազգային մեծագույն իրադարձությունն էր, որն ընդունվեց հսկայական գոհունակությամբ և խորին բերկրանքով:

1963 թվականին կայուն խաղաղության՝ մարդկության վերջնական և վեր նպատակին՝ հասնելու գործի մեծ սկիզբը դրվեց:

Նոր տարվա սեմին, ողջ մարդկությունը խորապես հասկանում է և գնահատում Մոսկվայում ստորագրված պայմանագիրի աստվածահան և մարդասիրական նշանակությունը և հոգու խորքից աղոթում:

«Զի լուսցին պատերազմունք,
Դադարեսցին յարձակմունք թշնամեաց,
Տնկեսցի սէր և արդարութիւն ի յերկրի»:

Թո՞՛ 1964 թվականը խաղաղության վերջնական հաղանակի տարին լինի բովանդակ մարդկության համար:

Թո՞՛ 1964 թվականը մեր վերածնված հայրենիքի և հայ ժողովրդի համար լինի նոր նվաճումների և հաղանակների տարի իր հայրենի օջախում, խաղաղ և ապահով:

Թո՞՛ 1964 թվականը Քրիստոսի հրաշափառ և Ս. Ծննդյան երկնատուր չնորիներով լինի մեր Եկեղեցու համար ճշմարիտ միության, հոգևոր և ազգային համագործակցության նվիրական և բեղմնավոր տարի:

Այս բարեմաղյություններով, նոր տարվա հասուկ այս խորենով և Ս. Ծննդյան տոնի հոգենորոգ ներշնչումներով և պետիսով դիմավորենք հույսի և կյանքի կրկնակ տոները՝ հայկական ամանորը և Ս. Ծնունդը:

Ծնորհավոր նոր տարի, մեր սիրելի՝ եղբայրներ և քույրեր, որ ի Հայաստան աշխարհ և ի սիրուս:

Ծնորհավոր նոր տարի:
«Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցա՛ւ»:

